

MUZEJSKI ČASOPIS

TISKOVINA

MUZEJSKO DRUŠTVO
JESENICE

GORNJESAVSKI
MUZEJ JESENICE

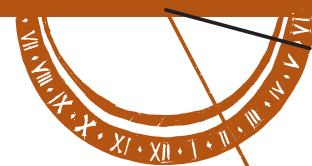
JESENIŠKA BEATLOMANIJA – RAZSTAVA IN PUBLIKACIJI

V drugi polovici šestdesetih let je tudi Jesenice zajel nov glasbeni val. Beatlomanija in navdušenje nad beat glasbo sta hitro dosegla jeseniško mladino, ki je poslušala Radio Luxemburg, iskala tuje plošče in vse pogostejše posegala po električnih kitarah. Kmalu so nastali prvi domači beat ansambli, ki so pomembno zaznamovali glasbeno in družabno življenje mesta.

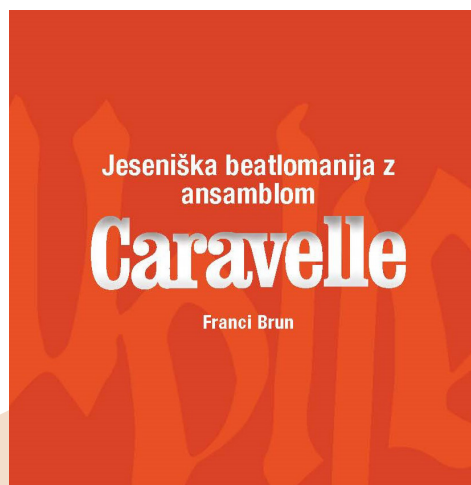
Razstava Jeseniška beatlomanija bo uvodoma osvetlila širše zgodovinsko in glasbeno ozadje razvoja beat in rock glasbe – od dogajanja na svetovni glasbeni sceni do njene prodora v Jugoslavijo in Slovenijo – nato pa se bo osredotočila na začetke in razvoj jeseniške beat in rock scene med letoma 1965 in 1971 na Jesenicah. Predstavila bo ansamble Atomi, Caravelle, Keneg, Pelikani in Termiti ter skozi fotografije, predmete, dokumente, pričevanja nekdanjih glasbenikov in glasbene posnetke, obudila čas plesov v Delavskem domu Pri Jelenu, kitariad, doma izdelane glasbene opreme ter postopnega prodora nekaterih skupin na slovenske odre. Posebno mesto bo namenjeno tudi skladbi Mesto rdečega prahu, ki je postala neuradna jeseniška himna.

Caravelle z Jožico Horvat na košarkarskem igrišču, Jesenice. Vir: Franci Brun. Hrani: fototeka GMJ.

LETO XXXV, SEPTEMBER 2026,
ŠTEVILKA 2

Platnica brošure Jeseniška beatlomanija z ansamblom Caravelle avtorja Francija Bruna, detajl. Oblikovanje: Maja Rostohar.

Ob razstavi bo na voljo brošura **Jeseniška beatlomanija z ansamblom Caravelle** avtorja Francija Bruna s predgovorom Mitje Volčiča. Franci Brun, član Caravell in eden izmed pobudnikov projekta, je v njej zbral spomine na delovanje ansam-

bla. V času razstave bo izšla tudi obsežnejša publikacija **Jeseniška beatlomanija: začetki beat in rock glasbe na Jesenicah (1965 – 1971)** avtorja Ažbeta Tomana. Nastala je na podlagi številnih pogovorov z nekdanjimi glasbeniki in drugimi pričevalci ter raziskovanja časopisnega, revijalnega, fotografskega in drugega arhivskega gradiva. Publikacija bo prvič celoviteje predstavila jeseniško beat in rock sceno tega obdobja na Jesenicah. **Razstavo bomo odprli v četrtek, 10. septembra 2026, ob 18. uri v Kosovi graščini. S spremljajočimi dogodki bo na ogled do 21. novembra 2026.**

Daša Čopi, kustosinja za kulturno in umetnostno zgodovino, GMJ

BIEN BO V LETU 2026 DEL PROGRAMA EVROPSKE PRESTOLNICE KULTURE IN JESENIŠKEGA POLETJA

Z muzejsko **Kreativno mrežo**, projektom, ki ga podpira Občina Jesenice, ste zagotovo že seznanjeni. Že od leta 2023 gradimo lokalno mrežo organizacij, ustvarjalcev in idej. Povezujemo ljudi, društva, zavode, podjetja in ustvarjamo prostor za izmenjavo znanj. Tokrat predstavljamo rezultate novih sodelovanj.

Gornjesavski muzej Jesenice se povezuje z območno izpostavo JSKD Jesenice. Načrtujemo vsebinsko pestro jesen. V septembru in oktobru bodo potekale **tri fotografske delavnice Tihožitje z Ireno Gregorc**, namenjene dijakom višjih letnikov, študentom in odraslim z osnovnim fotografskim znanjem. Razpis zanje že poteka, število mest je omejeno, zato zainteresirani ne odlašajte s prijavo. V oktobru pa se pričenjajo tudi **Likovne delavnice**, ki jih bo vodila **Agata Pavlovec**. Na posamezno se lahko prijavite otroci od 10. leta starosti, mladina in odrasli. Potekale bodo v več sklopih. Jeseni bodo posvečene svetlobi na različnih materialih in ustvarjanju grafike v malem formatu. Zimske pa bodo namenjene mali plastiki in keramiki ter eksperimentiranju s slikarsko podlago. Nadaljevaje sledi tudi prihodnjo pomlad.

Okrasek z okenske mreže v obliki zeljne glave, Ž682. Hrani: fototeka GMJ.

Še vedno ostajamo aktivni na področju železarske dediščine. V sklopu Dni evropske kulturne dediščine bomo v sodelovanju z **Zavodom Alkimist Laboratorium Mundi** predstavili **popis izdelkov kovaške dediščine**. Kovač **Luka Ložar** ugotavlja, da ima vsak slovenski kraj kakšen kovan izdelek, ki še ni evidentiran. S »Kovačijo na kolesih« bo kovaška dela najprej popisoval v osrednjem delu Slovenije, nato tudi širše. Želi(mo) ustvariti spletno bazo kovanih izdelkov, v kateri bomo poleg podatkov o izdelovalcih ohranili tudi zgodbe, ki se skrivajo za posameznimi izdelki. Naš muzej hrani več kovanih izdelkov v železarski zbirki. Če vas med drugim zanima, kakšno zgodbo skriva predmet na fotografiji, vabljeni

BIEN 2025, AI-R (2025) pod Pudlovko na Stari Savi, razstava Oddelka za tekstilstvo, grafiko in oblikovanje fakultete NTF Univerze v Ljubljani. Hrani: fototeka GMJ.

v Slovenski železarski muzej – v Banketno dvorano Kolpern, kjer vam jo razkrijemo **3. oktobra 2026 ob 11. uri**.

Napovedujemo pa tudi ohranitev starih sodelovanj – spet bomo del zgodbe **BIEN**, ki je letos postal slovenska platforma za tekstilno umetnost, podprta s strani Ministrstva za kulturo. **Tema BIEN 2027 so »Sledi milosti« (ang. Traces of Grace).**

Nina Hribar,
koordinatorka in organizatorka
kulturnih programov GMJ

KAKO SMO NA JESENICAH VČASIH POMAGALI DRUG DRUGEMU

V letu 2025 je v Sloveniji po uradnih podatkih skoraj 230.000 prostovoljk in prostovoljcev opravilo več kot 8,5 milijona ur dela. Prostovoljstvo danes razumemo predvsem kot organizirano dejavnost, pri tem pa se morda ne zavedamo, koliko prostovoljskih ur opravimo tudi sami – ur, ki v omenjeni statistiki niso zajete.

Jesenice so bile že v začetku 20. stoletja prostor živahnega društvenega dogajanja. *Fabričani* so po *šihtu* sodelovali v športnih in kulturnih društvih, pomagali pri organizaciji prireditev ter soustvarjali kulturni utrip mesta. S skupnimi močmi so gradili kulturne in planinske domove, športna igrišča ter druge skupne prostore, pomembno vlogo pa so imela tudi prostovoljna gasilska društva in povojne udarniške

Zaslužena malica po opravljenem skupnem delu v rovtu Na Debelem brdu okoli leta 1950. Original hranijo Ledrarjevi.

akcije. Pogosto pozabljena oblika prostovoljnega dela je bila medsosedska pomoč – pri gradnji hiš, pri kmečkih opravilih ter ob naravnih in drugih nesrečah.

V letošnjem študijskem krožku *Ohranjanje kulturne dediščine v lokalnem okolju*, ki ga organizira Ljudska univerza Jesenice v sodelovanju z Občinsko knjižnico Jesenice in Gornjesavskim muzejem Jesenice, bomo raziskovali prav takšne, pogosto neformalne oblike medsebojne pomoči. Se tudi vi spomnite časov, ko je bilo marsikaj lažje zato, ker so stopili skupaj sorodniki, sosedje, sodelavci in prijatelji?

Špela Smolej Milat,
kustodinja za etnologijo GMJ

POGLED SKOZI KARAVANKE

Muzejska razstava, 26. 11. 2026 ob 18. uri **v Mestnem muzeju Kosova graščina**

Razstava odpira pogled v geološko sestavo Karavank. Skrivnosti, ki jih skriva gorska veriga, so prvi odkrivali rudarji. Za razvoj naselij vzdolž gorske verige so bila pomembna nahajališča predvsem železove, manganove, živosrebrove, svinčeve in cinkove rude. Rudnike so obiskovali tudi zbiratelji mineralov, fosilov in naravoslovci od 18. stoletja naprej. Zbiranje in proučevanje mineralov je enega od vrhuncev doseglo z Jožetom Bedičem (1923 - 2002), ki je zbral, prepariral in uredil več tisoč fosilov, od tega 134 vrst polžev, 196 ramenonožcev, 29 novih vrst školjčnih vrst in 11 novih vrst trilobitov. Z zbirkami fosilov in mineralov se gradi podoba geološkega razvoja.

Védenje o tem se je izboljšalo tudi v času gradenj železniškega predora in cestnih predorov. V ožjem izboru za lokacijo železniškega predora so bile variante pod Ljubeljem, Stolom in Rožco. Pri končni odločitvi so bili odločilni vplivi političnih in gospodarskih krogov ter tudi geološke raziskave. Avstrijski geologi so pri zmagoviti

varianti opozarjali na neugodne kamnine iz zgornjega karbona in prisotnost metana. Gradnjo predora so spremljali izbruh črnih koz, vdori vode in delovne nezgode, najhujša se je zgodila 21. novembra 1904. Eksplozija metana je zahtevala 15 žrtev.

Karavanški predor

in bohinjska proga sta bila del velikega avstro-ogrškega železniškega projekta, ki je povezal njene zahodne dežele s Trstom. Takrat je do velikih sprememb prišlo v prometni infrastrukturi in v izgledu Jesenic. Potrebno je bilo odstraniti staro kolodvorsko poslopje in ga nadomestiti z novo stavbo na severni strani, do nje speljati vodovod, elektriko in cesto ter zgraditi nadvoze. Prestavili so državno cesto, ki je pred tem vodila skozi naselje Sava. Cesto so usmerili preko novega nadvoza nad železnico proti Ljubljani.

Prvi cestni predor v Karavankah je bil predor na Ljubelju. V funkciji je bil od 16. do 18. stoletja. Novega so zgradili v času druge svetovne vojne, redni promet pa je stekel šele leta 1964. Pred štiridesetimi leti pa se je začel izkop zahodne cevi karavanškega cestnega predora na Hrušici, ki je prinesel nova spoznanja o geologiji Karavank in tudi nove gradbene rešitve. 18. marca letos je bila dokončana še vzhodna predorska cev.

Na razstavi bomo prikazali fosile in minerale iz zbirke Jožeta Bediča, gradnjo železniškega predora in cestnih predorov na Ljubelju in pod Rožco.

dr. Marko Mugerli,
kustos za zgodovino železarstva GMJ

Jože Bedič (1923–2002). Foto: Silvo Kokalj. Hrani: fototeka GMJ.

Gradnja karavanškega železniškega predora, ok. 1905. Foto: neznan. Hrani: fototeka GMJ.

»ZDAJ IMAMO ZA SOSEDA TUDI LAHA, PRED KATERIM NE BOMO IMELI NIKOLI GMAHA.« Življenje ob meji pred in po rapalski pogodbi

V lanskem letu smo Gornjesavski muzej Jesenice, Razvojna agencija Zgornje Gorenjske in Društvo Vrščič

Pintbaša Vida na italijanski meji leta 1948, ko je s planine Za jezerom domov gnala vola. Fotografiral jo je »karabinjer«, italijanski vojak. Original hrani Vida Mlinar.

zasnovali projekt Življenje ob meji, s katerim želimo prikazati, kako so meje v preteklosti zaznamovale in še danes zaznamujejo ljudi ter jim krojijo vsakdan.

Nova meja po rapalski pogodbi iz leta 1920 je večino rateških kmetijskih površin pustila na italijanski strani meje. Do njih so lastniki kljub spremembam režimov dostopali z različnimi omejitvami, a tudi z veliko mero iznajdljivosti. Drobnost tihotapstva je postalo ena od strategij preživetja, ki v kolektivnem spominu ostaja kot moralno sprejemljiva praksa, pripovedi o prigodah in nezgodah pri šmukljanju pa še danes odražajo ponos domačinov nad lastno iznajdljivostjo in neupogljivostjo. Poleg zgodovinskih dejstev nas zanimajo predvsem zgodbe, ki so jih in jih še doživljajo prebivalci Rateč ter njihovi predniki. Z njimi smo se srečevali v Kajžnkovi hiši in zbrali dragocena pričevanja in podatke, ki bodo osnova nastajajoče razstave in publikacije. Vabljeni v Muzej Kranjska Gora, kjer bo razstava na ogled od 27. novembra 2026.

Špela Smolej Milat,
kustodinja za etnologijo GMJ

LETO VLASTA KOPAČA IN NJEGOVA ZAPUŠČINA

Ob 20. obletnici smrti Vlasta Kopača (1913 – 2006) se spominjamo ene najbolj vsestranskih in pokončnih osebnosti slovenskega prostora 20. stoletja – arhitekta, Plečnikovega učenca, konservatorja, oblikovalca, risarja, kartografa, alpinista in gorskega reševalca.

Razstava o Vlastu Kopaču v Ljubljani. Foto: Tomaž Jurca.

Kopačevo življenje je bilo tesno povezano z gorami. S prvenstvenimi turami in zimskimi vzponi v Kamniško-Savinjskih Alpah ter z udeležbo na zimski odpravi na Durmitor leta 1940 je sodeloval pri preboju slovenskega zimskega alpinizma. Po drugi svetovni vojni je prispeval k ponovnemu zagonu alpinističnih odsekov, gorskega reševanja in usposabljanja.

Njegovo življenjsko pot so zaznamovale tudi težke preizkušnje: med vojno je sodeloval v odporu, leta 1944 je bil deportiran v Dachau, leta 1947 pa ponovno aretiran in obsojen na enem od t. i. dachauskih procesov.

Po izpustitvi se je uveljavil na področju spomeniškega varstva in urbanizma. Poseben pečat je pustil pri ohranjanju stavbne dediščine Velike planine, pa tudi v slovenski planinski kulturi. Risal je za *Planinski vestnik*, oblikoval zemljevide, embleme, značke in priznanja, načrtoval bivak pod Skuto ter bil med pobudniki za ureditev planinskega muzeja v Zoisovi palači v Ljubljani. V Slovenskem planinskem muzeju smo mu letos posvetili spominsko vitrino *Med skalo in svinčnikom*, v kateri s predmeti in gradivom iz naše zbirke predstavljamo predvsem njegovo povezanost z gorami, alpinizmom in planinsko dediščino. Ob obletnici smo se povezale tudi muzejske, kulturnovarstvene in raziskovalne ustanove, ki hranimo njegovo zapuščino. Na Krakovskem nasipu v Ljubljani smo pripravili panojsko razstavo *Vlasto Kopač – vizionarski ustvarjalec iz Zoisove palače*, ki predstavlja različne plasti njegovega ustvarjanja. V Ljubljani bo na ogled do 27. avgusta, nato pa se seli pred Slovenski planinski muzej.

Program bomo (16. oktobra ob 18. uri) nadaljevali z muzejskim večerom v spomin na Vlasta Kopača. Z alpinisti in ljudmi, ki so ga poznali in z njim sodelovali, se bomo skozi njihove spomine skušali približati tudi Kopaču kot človeku. Predstavili bomo še knjigo *Vlasto Kopač – tiha moč ustvarjanja*, ki je na pobudo Medobčinskega muzeja Kamnik prav tako izšla kot del skupnega projekta ustanov, ki hranijo in raziskujejo njegovo dediščino.

Kopača je težko ukalupiti v en sam poklic ali eno samo zgodbo. Gore, arhitekturo in dediščino je povezoval z občutkom odgovornosti do prostora in ljudi. Njegova zapuščina ostaja presenetljivo aktualna: ohranjati, ne pozabiti in ostati pokončen.

Ana Katarina Ziherl,
kustodinja za zgodovino planinstva GMJ

UTRINEK Z MAJSKEGA IZLETA MDJ NA KOROŠKO: GALICIJA IN DRAVOGRAD

S kmečkega dvorišča pri Klančniku, maj 2026, Foto: Aleš Lagoja.

MDJ: IZLET V POSTOJNO IN ČRNO VAS, v soboto, 3. oktobra 2026, ob 7. uri

Na pot se bomo podali ob 7. uri s Hrušice - AP Dobrčnik.

Kot vedno, bo naš prvi postanek namenjen jutranjemu okrepčilu, ki nas vedno dodobra prebudi in nas spravi v dobro voljo.

Tokrat nas bo dobra volja, ki je »najbolja«, peljala v samo srce Notranjske – Postojno. Verjetno vsak od nas ob tem imenu najprej pomisli na svetovno znano Postojnsko jamo. Res je lepa in res jo je vredno obiskati, vendar bomo mi tokrat v naš obisk vključili druge, malo manj znane, a prav tako zanimive in ogleda vredne zanimivosti. Nenazadnje smo jamo in Predjamski grad obiskali že pred leti v okviru nekega drugega izleta. Bilo je lepo in dobro smo se imeli - in tako bo tudi tokrat!

Najprej se bomo podali na nepozabno potovanje skozi kraški svet, ki ga ponuja Notranjski muzej Postojna. Tu se bomo seznanili z nastankom in razvojem krasa, spoznali življenje v prazgodovini in živali, ki so nekoč naseljevale naše kraje, pa tudi, kaj vse je za seboj pustil neandertalec. Ugotovili bomo, kaj je skupno tajnim podzemnim vojaškim akcijam, skrivnostnim jamskim poganskim svetiščem in večnemu ledu. Občudovali bomo tudi neprecenljiv zaklad iz Predjamskega gradu in spoznali, kako se je človek znašel na kamnitih kraških tleh.

Notranjski muzej Postojna. Foto: Alen Franetič.

Ne samo podzemni kraški svet in skrivnosti pradavnine, navdušil nas bo tudi Ozbičev brivsko-frizerski salon, ki je eden najbolj celovito ohranjenih obrtniških objektov na Slovenskem iz obdobja pred 2. svetovno vojno. Z obiskom brivnice z najdaljšo brado v Postojni bomo spoznali bogato zgodbo dediščine salona in stoletno modo urejanja frizur, brkov in brad.

Iz tega nostalgичnega sveta rdečih brivskih stolov, nekateri mogoče tudi z na novo urejenimi brki in brado, se bomo podali v čarobni svet tropskih gozdov, rek in

Del stalne muzejske razstave o jamah. Foto: Alen Franetič.

koralnih grebenov. Vse to bomo doživeli v Neotropici, ki je edinstven naravovarstveno izobraževalni center in doživetveni prostor v osrčju Postojne. Tu se bomo sprehodili skozi tropski deževni gozd in občutili živ habitat z avdio vizualnimi efekti. Zaslili bomo glasove mogočnih gozdov, občutili atmosfero amazonske džungle, pravo tropsko nevihto, se potopili v virtualno tropsko okolje... Podali se bomo tudi na koralni greben v osupljiv podvodni svet barvitih koral, tropskih rib in morskih organizmov, manj poznane kotičke narave pa nam bodo pričarali tudi edinstveni mikrohabitati, od krojaških mravelj do tropskih dvoživk in plazilcev. Nedvomno zelo zanimivo in obiska vredno!

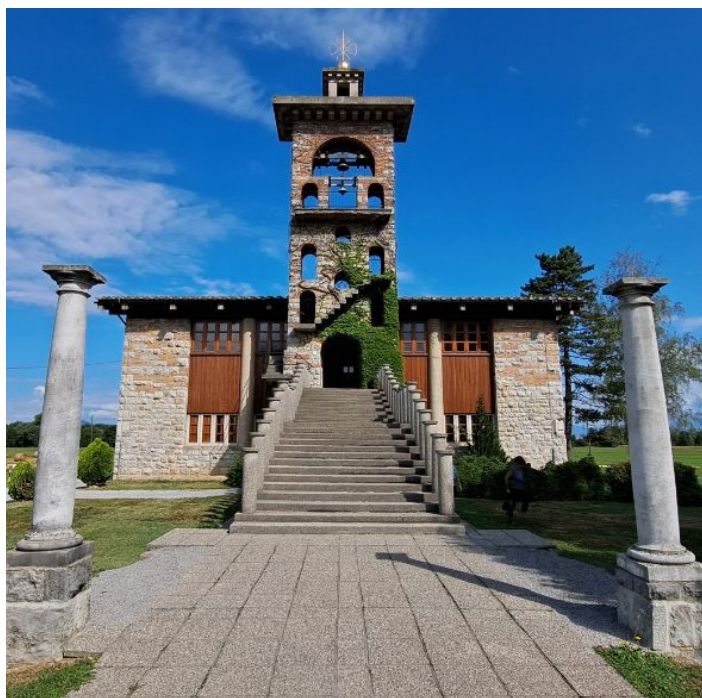
Če bomo imeli čas in voljo, si bomo po ogledu nekoliko oddahnili v njihovi prijetni okrepčevalnici, nato pa se zapeljali do Logatca na zasluženno pozno kosilo.

Na poti proti domu bomo zavili še v Črno vas, kjer si bomo kot češnjo na tortici privoščili še ogled cerkve sv.

Zeleni grebenasti bazilisk ob cvetu divje orhideje. Foto: Neotropica.

Mihaela, bolj poznane pod imenom Plečnikova cerkev. Naš najbolj znani arhitekt je namreč zanjo narisal načrte in za njeno izgradnjo prispeval tudi nekaj lastnih sredstev, velja pa za eno njegovih najizvirnejših stavb. Tudi zato jo je leta 2021 UNESCO uvrstil na seznam svetovne naravne in kulturne dediščine. Kot vedno, se bomo domov vrnili v večernih urah.

Cerkev sv. Mihaela v Črni vasi, detajl. Foto: Jože Brečko.

Prijavite se lahko pri Darki Rebolj (tel.: 031/787-363) ali na Muzejskih večerih - do zasedbe avtobusa.

Darka Rebolj

JESENSKI PROGRAM MUZEJSKIH VEČEROV MUZEJSKEGA DRUŠTVA JESENICE

17. september ob 18. uri: Miro Rozman – Etiopija

15. oktober ob 18. uri: Daša Čopi – Telovadno društvo Sokol Jesenice

19. november ob 18. uri: Ažbe Toman – Začetki beat in rock glasbe na Jesenicah (1965-1971)

17. december ob 18. uri: ddr. Verena Vidrih Perko – Antični miti v Prešernovi poeziji

MUZEJSKI VEČERI BODO VSAK TRETJI ČETRTEK V MESECU V KOSOV GRAŠČINI, TITOVA 64 NA JESENICAH, IN SICER OB 18. URI.

Vabljeni tudi nečlani MDJ.

MUZEJSKI VEČER 17. 9. ob 18. uri: ETIOPIJA

Etiopija je dežela izrednih kontrastov in neverjetnih ljudi. Potovanje je bilo razdeljeno na dva dela. Južni del (9 dni) je bil zelo zahteven. Večino časa smo odkrivali plemena z džipi, ni bilo asfalta in ne hotelov. Doživeli smo prvinsko Afriko z neverjetnimi plemeni, kot so Mursi, Hamar, Karo. Živijo v spodnjem delu porečja reke Omo, ki meji na Sudan in Kenijo. So daleč stran od vseh komunikacij in mest – svet, izgubljen v času in prostoru, nikogaršnje območje, ki daje zatočišče zadnjim tradicionalnim plemenskim kulturam Afrike. Ta plemena so na robu izumrtja. Klimatski pogoji so surovi, saj suša traja večji del leta.

V severnem delu (6 dni) smo si ogledali izklesane cerkve v Lalibeli – osmo čudo sveta iz 12. stoletja. Lalibelo imajo za afriško Petro in je duhovni center države. Cerkve imajo posebno arhitekturo in sprehajali smo se po labirintu tunelov samostanov, kjer živijo menihi. V Gordarju smo si ogledali še šest srednjeveških gradov (Unesco) in obiskali kopeli vladarjev Facilada, kjer se izvajajo obredi krščenja.

Par opic vrste dželada. Vir fotografije: Miro Rozman.

Za konec smo obiskali narodni park Simeien, naredili treking in videli posebne opice dželade, ki živijo samo na tem ozemlju.

Miro Rozman

MUZEJSKI VEČER 15. 10. ob 18. uri: TELOVADNO DRUŠTVO SOKOL JESENICE

Muzejski večer o jeseniškem Sokolu, ki je bil spomladi zaradi bolezni odpovedan, bomo izvedli v novem, jesenskem terminu. Predavanje bo osvetlilo delovanje Telovadnega društva Sokol Jesenice, ki je od ustanovitve leta 1904 do druge svetovne vojne pomembno zaznamovalo športno, kulturno, družabno in politično življenje mesta. Posebna pozornost bo namenjena

Sokolski dom Javornik, 1933. Foto: Atelje Vilman. Hrani: fototeka GMJ.

razvoju društva, njegovim raznolikim dejavnostim ter vlogi Sokolskega doma, kasnejšega TVD Partizan.

Daša Čopi

MUZEJSKI VEČER 19. 11. ob 18. uri: ZAČETKI BEAT IN ROCK GLASBE NA JESENICAH

V drugi polovici šestdesetih let je tudi Jesenice zajel nov glasbeni val, ki so ga zaznamovali električne kitare, novi vzorniki z Zahoda in želja mladih po drugačnem glasbenem izrazu. Nastajali so prvi beat in rock ansambli, med njimi Atomi, Caravelle, Kenegé, Pelikani in Termiti, ki so igrali na plesih, kitariadah in drugih prireditvah na Jesenicah ter drugod po Sloveniji. Ob pomanjkanju kakovostne opreme so si glasbeniki pogosto pomagali z doma izdelanimi inštrumenti in ojačevalniki, znanje pa pridobivali predvsem sami. Posebno mesto v zgodbi jeseniške rock glasbe ima

Ansambel Atomi. Vir: osebni arhiv Elizabete Jekler.

skladba *Mesto rdečega prahu*, ki je postala nekakšna neuradna himna mesta. Muzejski večer bo skozi fotografije, pričevanja, arhivsko gradivo in glasbene posnetke predstavil začetke in razvoj jeseniške beat in rock scene med letoma 1965 in 1971.

Ažbe Toman

MUZEJSKI VEČER 17. 12. ob 18. uri: ANTIČNI MITI V PREŠERNOVI POEZIJI

France Prešeren je s svojim nesmrtnim pesniškim opusom ustvaril slovenski književni jezik, bogat s prisposodobami in liki iz antičnega sveta. Pesniški jezik je utemeljil na bogatem ustnem izročilu in klenem jeziku domačega okolja. Za bogastvo njegovega pesniškega izraza pa je bilo pomembno tudi izčrpno znanje latinske in grške lekture ter poznavanje nemške in druge svetovne literature. V predavanju bo predstavljen Prešernov čas in značilnosti tedanjega šolstva, osvetljen pa tudi osrednji mitološki motiv božanskega pevca Orfeja, ki ga bomo spoznali skozi mit in vlogo njegovega lika v Prešernovi poeziji.

ddr. Verena Vidrih Perko

POZIV ZA PLAČILO ČLANARINE ZA LETO 2026

Člane Muzejskega društva Jesenice, ki še niste plačali članarine za leto 2026, obveščamo, da lahko članarino v višini 15,00 € plačate pri blagajničarki Mojci Prešeren, telefon številka 031 309 778, na muzejskem večeru, ali pa članarino nakažete na bančni račun društva.

Za nakazilo uporabite naslednje podatke:

Prejemnik: Muzejsko društvo Jesenice
Koda namena: ADMG
Namen: članarina 2026
BIC koda: KBMASI2X
Referenca: SI 00 2026
TRR št.: SI 56 0400 1004 6477 830

Če iz kakršnih koli razlogov ne želite biti več naš član, nas, prosim, o svoji odločitvi pisno obvestite, lahko tudi na elektronski naslov: mojca.pr1953@gmail.com

Mojca Prešeren, blagajničarka MDJ

MUZEJSKI ČASOPIS

Urednica: Daša Čopi
Izdajatelja: Muzejsko društvo Jesenice in Gornjesavski muzej Jesenice
Založnik: Gornjesavski muzej Jesenice

Oblikovanje in tisk: Tiskarna knjigoveznica Radovljica d.o.o.
Jezikovni pregled: Majda Malenšek, MDJ
Naklada: 150 izvodov
 Časopis je brezplačen.